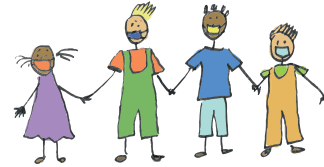

„Milión detí sa modlí ruženec“

18. október 2020

List deťom

Ahojte, milí priatelia!

Určite si dobre spomínate na ten neobyčajný čas, keď ste nechodili do školy. Nemohli ste navštevovať priateľov ani sa s nimi hrať. Po celom svete sa rozšíril vírus, ktorý dokáže vyvolať nepríjemnú chorobu. Milióny ľudí sa ním už nakazili a ochoreli, tisíce v dôsledku toho aj zomreli. Aby sa ľudia chránili pred nákazou, zaviedli sa mnohé ochranné opatrenia: bolo treba od ostatných udržiavať odstup, nosiť rúško, nemohlo sa chodiť na výlety ani cestovať, obchody zostali zatvorené. Mnohí dospelí kvôli tomu stratili prácu a trápia sa, lebo sa nemôžu postarať o svoje rodiny.

V takýchto ťažkých situáciách je zvlášť dôležité, aby sme zostali navzájom pevne spojení a pomáhali si. Nesmieťme však zabudnúť, že najväčšia pomoc prichádza od Boha. On nás chce ochrániť pred každou chorobou; ak niekto ochorie alebo trpí, Boh mu dáva silu a utešuje ho. S našou pomocou chce poraziť všetko zlo, všetky choroby a všetko utrpenie a darovať nám raj. Preto sa musíme učiť úplne mu dôverovať, milovať jeho i svojich blížnych a s jeho pomocou sa vyhýbať každému hriechu. Hriech je totiž tá najhoršia nákaza. Aby sa nám to darilo, Ježiš nám dal úžasnú učiteľku – svoju matku. Panna Mária nás chce vziať za ruku, chrániť nás pred Zlým a každý deň nám pomáhať, aby sme žili ako jej syn. Blizkosť Panny Márie pocítíme úplne mimoriadnym spôsobom vtedy, keď sa modlíme ruženec. Ruženec je ako očkovanie proti zlu. Cez našu modlitbu chce Božia Matka pomáhať aj ostatným ľuďom na celom svete, najmä trpiacim a chudobným. Boh dokonca posielal Pannu Máriu priamo k nám – zjavuje sa na mnohých miestach na zemi a hovorí nám, čo máme robiť. Takto sa zjavila roku 1830 v Paríži (vo Francúzsku) mládež reholnej sestry Kataríny Labouré.

Keď mala Katarína 9 rokov, zomrela jej matka. Katarína potom žila s otcom a svojimi 10 súrodencami. Strata mamy bola pre ňu veľkou bolesťou. Raz preto vošla do rodičovskej spálne a vystúpila na stoličku. Chcela dočiahnuť na sochu Panny Márie, ktorá stála na skrini. Objala ju a nahlas povedala: „Odteraz ty, Božia Matka, budeš moja mama...“ Katarína musela už ako dieťa veľa pracovať, aby pomohla otcovi a malým súrodencom. Často sa modlievala k Panne Márii a tá stála vždy pri nej. Katarína si veľmi želala, aby ju aspoň raz mohla vidieť. Keď mala 24 rokov, vstúpila do kláštora Doér kresťanskej lásky na ulici Rue du Bac v Paríži. Ako reholná sestra sa chcela starať najmä o starých a chorých. Bola novickou, pripravovala sa na reholné sľuby a svoju budúcu úlohu.

V noci z 18. na 19. júla 1830 sa však udialo niečo neobyčajné. Katarína o tom sama porozprávala: „O pol dvanástej som počula, ako ma niekto volá: ‚Sestra! Sestra!‘ Zobudila som sa a videla som pred sebou stáť krásne malé dieťa. Malo oblečené biele šaty a celé žiarilo. Toto asi 4- alebo 5-ročné dieťa mi povedalo: ‚Rýchlo vstaňte a pod’te do kaplnky, svätá Panna vás očakáva!‘ Hneď mi napadla myšlienka: ‚Ale ved’ ma sestry budú počuť...‘ Dieťa odvetilo: ‚Žiaden strach, je pol dvanástej, všetky spia. Pod’te, budem vás sprevádzať.‘ Myslím si, že to dieťa bolo môj anjel strážca, ktorý na seba smel zobrať podobu dieťaťa, aby mi ukázal Pannu Máriu. Rýchlo som sa obliekla a šla som za ním. Veľmi som sa divila, že všade, kadiaľ sme prechádzali, horeli sviece. Ešte väčší údiv sa ma zmocnil, keď sme prišli ku kaplnke a jej dvere sa samy od seba otvorili. A najviac ma prekvapilo, keď som videla, že v kaplnke sú rozsvietené všetky svetlá, lampy a sviečky. Pripomínalo mi to Vianoce. Najsvätejšiu Pannu som však nevidela. Dieťa ma priviedlo k oltáru. Tam som si kľakla vedľa kresla, na ktorom sedáva kňaz, a čakala. Okolo polnoci som začula niečo ako šušťanie hodvábnych šiat. V tej chvíli ma môj malý sprievodca upozornil: ‚Pozri sa, svätá Panna!‘ Panna Mária sa posadila do kresla, ale ja som sa zdráhala uveriť, že je to ona. Tak mi to môj sprievodca zopakoval, ale už nie ako dieťa, ale ako muž, nahlas a dôrazne: ‚Pozri sa, svätá Panna!‘

Pohliadla som na Pannu Máriu, urobila som jeden veľký krok a už som bola pri nej. Klakla som si pred ňou a svoje zopäté ruky som s úplnou dôverou zložila jej do lona. Tu som strávila najkrajšie okamihy môjho života. Nedokážem opísať, čo som pri tom cítila.“

Panna Mária rozprávala Kataríne o poslaní, ktoré mala neskôr viac pochopiť pri modlitbe. Ukázala jej i mnohé bolestné situácie, ktoré majú prísť na svet – vojny, hlad, choroby. Sľúbila jej však, že ona bude svet chrániť, ak budeme dôverovať Bohu, veľa sa modliť a budeme k sebe navzájom dobrí.

O niekoľko mesiacov neskôr uvidela Katarína pri modlitbe Pannu Máriu znova. Stála s rozopätými rukami na zemeguli a pod jej nohami sa zvíjal had. Na prstoch rúk mala prstene so vzácnymi drahokamami a z nich vychádzali svetelné lúče. Katarína počula hlas, ktorý hovoril: „Tieto lúče sú milosti, ktoré Panna Mária vyprosuje ľudom.“ Niektoré drahokamy však nevydávali svetlo. Katarína sa opýtala: „Prečo niektoré prstene nežiaria?“ Panna Mária jej odpovedala: „To sú tie milosti, o ktoré ma ľudia zabúdajú prosiť.“ Okolo postavy Panny Márie bola zlatými písmenami napísaná modlitba: Ó, bez hriechu počatá Panna Mária, oroduj za nás, ktorí sa k tebe utiekame! Potom sa obraz obrátil. Na opačnej strane bolo dvanásť hviezd, písmeno M neoddeliteľne spojené s krížom a pod tým dve zranené srdcia, z ktorých vychádzali plamene. Jedno srdce bolo ovinuté trňami, druhé prebodnuté mečom. Boli to srdcia Ježiša a Márie zjednotené v rovnakej láske k ľudom. Sestra Katarína teraz počula slová:

„Daj podľa tohto vzoru zhotoviť medailu! Ľudia, ktorí ju budú stále nosiť pri sebe a nábožne sa pomodlia túto krátku modlitbu, budú zakúšať mimoriadnu ochranu Božej Matky a budú zahrnutí veľkými milosťami. Mnohé milosti dostanú tí, ktorí budú nosiť túto medailu s dôverou.“

Roku 1832 bolo vyrazených prvých 2 000 medailí. Bolo to práve v mesiacoch, keď vo Francúzsku zúrila smrťaci vírus cholery. Len v Paríži zomrelo 20 000 ľudí. Dcéry kresťanskej lásky rozdávali medaily Panny Márie ľudom v nemocniciach. Zrazu sa začali diať nespočetné uzdravenia a obrátenia. Bolo ich tak veľa, že medailu začali volať Zázračná medaila. O 3 roky neskôr už bolo rozdaných milión medailí. Do roku 1876, kedy Katarína Labouré zomrela, sa po celom svete rozšírila viac ako miliarda medailí.

Aj vy môžete nosiť pri sebe túto Zázračnú medailu Panny Márie – na retiazke na krku, na náramku, ako prívesok na kľúče alebo na školskej taške. Poproste rodičov, kňaza, reholnú sestru alebo svojho katechéta, aby vám ju podarovali. Medaila vám bude pripomínať, že Božia Matka je vždy s vami a ochraňuje vás. Rozprávajte sa s ňou, obráťte sa na ňu strelnou modlitbou, ktorá je na medaile. Proste ju, aby ochránila vás, vaše rodiny a celý svet od Zlého a aby všetkým ľudom darovala lásku a pokoj. Za jednotu v láske a za pokoj vo svete sa chceme 18. októbra alebo 19. októbra spoločne s miliónmi detí na celom svete modliť ruženec. Touto modlitbou môžeme vyprosiť pre celý svet veľa milostí.

